

10/2009

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w październiku br. Mamy nadzieję, że nasza publikacja jest pomocna w Państwa codziennej pracy i że będą Państwo zainteresowani w otrzymywaniu kolejnych wydań Tax Press Review.

Podatek VAT

- ❖ **WSA w Gdańsku w wyroku z 8 października 2009 r. (sygn. akt I SA/Gd 459/09) orzekł, że w przypadku gdy podatnik z powodów ekonomicznych podjął decyzję o zaniechaniu inwestycji, nie jest zobowiązany do korygowania podatku VAT odliczonego wcześniej w związku z zakupami towarów i usług.**

Organy podatkowe uznały, iż zaniechanie inwestycji przez podmiot gospodarczy skutkuje tym, że taka inwestycja nie będzie w przyszłości służyć do wykonywania czynności opodatkowanych VAT. W konsekwencji, spółka jest zobowiązana do jednorazowej korekty podatku naliczonego w deklaracji za okres rozliczeniowy, w którym podjęto decyzję o zaniechaniu inwestycji. Sąd nie podzielił stanowiska organów podatkowych, wskazując na brak obowiązku złożenia korekty odliczenia podatku VAT. WSA podkreślił jednak, iż obowiązek taki nie ciąży na podatniku wyłącznie w sytuacji, gdy inwestycja nie została wykorzystana do żadnych celów, a jej zaniechanie nastąpiło z przyczyn niezależnych od podatnika.

Podatek CIT

- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 6 października 2009 r. (IPPB5/423-432/09-6/JC) stwierdził, że spółka, która rozdaje klientom prezenty reklamowe może wydatki na takie podarunki zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.**

Spółka jako właściciel centrum handlowego jest organizatorem różnego rodzaju imprez o charakterze promocyjnym, w czasie których

rozdawane są słodycze, gadżety oraz losowane są nagrody rzeczowe. Celem takich imprez jest przyciągnięcie większej ilości klientów odwiedzających centrum handlowe i sklepy znajdujące się na terenie centrum (podstawowym źródłem przychodów Spółki są przychody z najmu). Zdaniem Dyrektora Izby Skarbowej działania Spółki mają na celu zwiększenie jej przychodów i w konsekwencji Spółka jest uprawniona do zaliczenia wydatków na nabycie słodyczy, gadżetów firmowych oraz nagród rzeczowych rozdawanych klientom do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT.

- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 23 września 2009 r. (IPPB5/423-520/09-2/JC) wskazał, że spółka nabywająca artykuły spożywcze jako poczęstunek dla swoich klientów i kontrahentów może zaliczyć poniesione na ten cel wydatki do kosztów uzyskania przychodów.**

Dyrektor odwołał się do treści art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT, zgodnie z którym nie uważa się za koszty uzyskania przychodów kosztów reprezentacji, w szczególności poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych. Jak podkreślił Dyrektor, zgodnie z definicją słownikową, reprezentacja to okazałość, wystawność w czymś sposobie życia związana ze stanowiskiem, pozycją społeczną. Wydatki ponoszone przez spółkę dla potrzeb sekretariatu stanowią natomiast zwyczajowy poczęstunek kontrahentów, klientów i jako należące do powszechnie obowiązujących kanonów kultury (nie mające charakteru okazałości) mogą zostać uznane za koszty uzyskania przychodów spółki.

- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 6 października 2009 r. (IPPB5/423-433/09-4/JC) stwierdził, że spółka, która poniosła wydatki na infrastrukturę towarzyszącą w związku z inwestycją budowlaną jest uprawniona do ich zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów w chwili ich poniesienia.**

Spółka deweloperska poniosła nakłady na budowę infrastruktury towarzyszącej, tj. budowę miejsc parkingowych oraz ciągów pieszych na gruncie należącym do gminy. Infrastruktura ta była związana z realizacją inwestycji w postaci budowy pawilonu handlowego. Z uwagi na fakt, że infrastruktura nie stanowi środka trwałego będącego własnością Spółki, a Spółka nie posiada tytułu prawnego do korzystania z niej, poniesione na nią wydatki nie stanowią wydatków poniesionych na wytworzenie środka trwałego, jak i inwestycji w obcym środku trwałym. Tym samym nie mogą być rozliczane w formie odpisów amortyzacyjnych. Zdaniem Dyrektora, wydatki poniesione na budowę infrastruktury towarzyszącej należy uznać za koszty inne niż bezpośrednio związane z przychodami, bowiem nie mają one bezpośredniego odzwierciedlenia w uzyskanych przychodach, lecz ich poniesienie jest warunkiem ich uzyskania. Wydatki te powinny zatem stanowić koszt uzyskania przychodów spółki w chwili ich poniesienia.

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 4 września 2009 r. (sygn. akt III SA/Wa 871/09) orzekł, że straty z tytułu niezamortyzowanej części inwestycji w obcym środku trwałym stanowią koszty uzyskania przychodów spółki.**

Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem zaprezentowanym przez organy podatkowe, zgodnie z którym w przypadku gdy przed pełnym zamortyzowaniem inwestycji w obcym

środku trwałym dochodzi do rozwiązania umowy łączącej strony i przekazania tej inwestycji wraz ze środkiem trwałym właścicielowi, jej niezamortyzowana część nie jest kosztem uzyskania przychodów u podatnika dotychczas amortyzującego ten środek trwały. Zdaniem organów, w takiej sytuacji nie występuje strata w środku trwałym z tytułu jego likwidacji (w wysokości niezamortyzowanej wartości inwestycji w obcym środku trwałym), gdyż nie doszło do likwidacji środka trwałego, rozumianej jako jego zniszczenie, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 6 ustawy o CIT. Sąd przyznając rację Spółce podniósł, że wyłączenie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów niezamortyzowanej części inwestycji w środku trwałym ma miejsce w przypadku, gdy doszło do zmiany rodzaju działalności gospodarczej, co nie miało miejsca w analizowanym stanie faktycznym.

- ❖ **WSA w Lublinie w wyroku z 25 września 2009 r. (sygn. akt I SA/Lu 290/09) orzekł, że opłaty związane z podwyższeniem kapitału spółki stanowią jej koszt uzyskania przychodów. Należy je bowiem łączyć z przychodem z działalności sfinansowanej w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego.**

Organy podatkowe zakwestionowały prawo spółki do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na sporządzenie aktu notarialnego i podatku od czynności cywilnoprawnych związanych z podwyższeniem kapitału zakładowego, odwołując się do art. 12 ust. 4 pkt 4 ustawy o CIT, zgodnie z którym do przychodów nie zalicza się przychodów otrzymanych na utworzenie lub powiększenie kapitału zakładowego. W konsekwencji również wydatków poniesionych w związku z podwyższeniem kapitału zakładowego nie można uznać za koszty uzyskania przychodów. Sąd zaprezentował

przeciwny pogląd, zgodnie z którym wydatki tego rodzaju wiązać i łączyć należy nie tyle z przychodem, o który podwyższony został kapitał zakładowy, co z przychodem z działalności gospodarczej spółki finansowanym przez kwoty uzyskane na podwyższenie kapitału. W konsekwencji, przedmiotowe wydatki stanowią koszt uzyskania przychodu w rozumieniu art 15 ust. 1 ustawy o CIT.

Pozostałe informacje

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 11 września 2009 r. (sygn. akt III SA/Wa 619/09) orzekł, że polskie przepisy ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych w latach 2007-2008, przewidując opodatkowanie pożyczki udzielonej spółce kapitałowej przez jej udziałowca, były niezgodne z prawem wspólnotowym.**

Spółka wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty podatku od czynności cywilnoprawnych wskazując, iż udziałowiec z siedzibą w Belgii udzielił jej pożyczki, która korzysta ze zwolnienia z tego podatku zgodnie z art. 9 pkt 10 ustawy o PCC. Organy podatkowe odmówiły jednak stwierdzenia nadpłaty podkreślając, że udzielenie pożyczki spółce kapitałowej przez jej udziałowca uznaje się za zmianę umowy spółki, która podlega PCC (zgodnie z art. 1 ust. 3 pkt 1 ustawy o PCC). WSA stwierdził, iż przepisy ustawy o PCC w latach 2007-2008 były w tym zakresie niezgodne z przepisami Dyrektywy 69/335/EWG. W stanie prawnym na 1 lipca 1984 r. (do którego odnosi się dyrektywa) zakresem opodatkowania PCC objęte były wyłącznie pożyczki udzielone przez udziałowca spółki, gdy suma wszystkich pożyczek w dniu udzielenia pożyczki przekraczała połowę kapitału zakładowego.

Po przystąpieniu do Unii Europejskiej Polska nie była uprawniona do rozszerzenia zakresu opodatkowania PCC. Tymczasem, zgodnie z nowelizacją ustawy o PCC, która weszła w życie z początkiem stycznia 2007 r. zakresem opodatkowania PCC objęto transakcje, które w dniu akcesji Polski do Unii Europejskiej były zwolnione z opodatkowania. Wyrok ten otwiera drogę do odzyskania nadpłaconego podatku od czynności cywilnoprawnych podmiotom, które otrzymały w latach 2007-2008 pożyczki od swoich udziałowców.

- ❖ **NSA w wyroku z 14 października 2009 r. (sygn. akt I FSK 197/08) orzekł, że podatnik jest uprawniony do zwrotu nadpłaconego podatku akcyzowego nawet w przypadku, gdy podatek ten został faktycznie zapłacony przez konsumenta. Prawo do uzyskania zwrotu podatku nie jest uzależnione od tego, kto poniósł ekonomiczny ciężar podatku.**

Jak wskazał Sąd, polski ustawodawca nie wprowadził do Ordynacji podatkowej przesłanki zubożenia podatnika jako warunku roszczenia o zwrot nadpłaty podatku. W ocenie NSA relacja pomiędzy konsumentem a podatnikiem nie może wpływać na wykładnię przepisu regulującego relację podatnika z organem administracji publicznej.

* * *

Mamy nadzieję, że powyższe informacje okażą się pomocne. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.

Kontakt w SALANS:

Salans

Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

Tel. (22) 242 52 52
Fax. (22) 242 52 42

Karina Furga-Dąbrowska
email: kfurga-dabrowska@salans.com

Kontakt w KSP:

Krupa Srokosz Patryas sp. k.

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

Tel. (32) 731 68 50
Fax. (32) 731 68 51

Magdalena Patryas
email: magdalena.patryas@ksplegal.pl